

не пропусна обаче да ми забълбжи, че колкото Англия и да желае съединението, тя нѣма да се бие за него. Той отиде и по-далечъ като ми даде косвено да разбере, че едно голѣмо промѣнение напослѣдъкъ се забълбзва въ английското мнѣние относително източния въпросъ и че Англия нѣма да се бие дори, ако радикални измѣнения станатъ на Балканския полуостровъ въ полза на Русия или Австрия.

Подиръ свиждането снощи късно получихъ двѣтъ Ви депеша относително (1) съобщението, че турцитѣ отъ България бѣгатъ и (2) разговора, който имахме съ г. Миятовичъ. Касателно турското изселване азъ веднага снощи направихъ едно опровержение, което тая заранъ Таймсъ обнародва съ видни букви, и прѣводъ отъ което ще намѣрите тукъ притворенъ. Колкото за г. Миятовичъ всичкото казано въ Вашата депеша е вече добръ извѣстно на тукашната публика и слѣдователно и нему. При все това обаче азъ утрѣ имамъ намѣрение да ида да го видя и да се разговоря съ него.

Днесъ отидохъ да направя едно посѣщение на г. Стаалъ, руския посланикъ въ Лондонъ, който се завърна отъ отпуската си прѣди три дена. Г. Стаалъ ме прие добръ, но почна разговора си, като изрази скръбта си, че властитѣ въ Пловдивъ прѣслѣдвали приятелитѣ на Русия, забирали ги да не отиватъ въ руското консулство и пр. Азъ му забълбжихъ, че подобни факти не ми сж никакъ извѣстни и че могатъ да бждатъ вѣстникарски прѣувеличения. „Не, отговори посланикътъ, азъ имамъ частни свѣдѣния върху тѣхъ.“ Подиръ това той ми поиска нѣкои подробности върху прѣдставлението ни на Н. И. Величество въ Копенхагенъ. Азъ му съобщихъ тия подробности като му повторихъ и думитѣ на императора върху невъзможността на разединението. Азъ прибавихъ г-нъ Стаалу, че, ако подиръ тия думи днешнитѣ свѣдѣния на вѣстниците за повръщането на statu-quo въ Румелия излѣзатъ вѣрни, едно огромно разочарование (désappointement) ще завладѣе българитѣ. Г-нъ Стаалъ ми отговори, че нищо положително не знае относително рѣшенията на силитѣ по тоя въпросъ. Не знае дори дали наистина портата ги е свикала да се събератъ на конференция. Знае само това, че портата не е припознала и личното съединение, както се бѣше казало въ вѣстниците, и което лично съединение „мисля, да се бѣше прѣдложило отъ Вашия князь“,